

Rejsebeskrivelse nr. 4

Søndag den 30. juli 2017

Solen skinnede lidt her til morgen. Skyerne stimlede dog sammen til næsten skydække i løbet af formiddagen. Vinden var løjet en del i forhold til i går. Vi besluttede, at det var i dag, at vi skulle arbejde videre på oversigten over indhold i plastboksene i de forskellige stuerum. Vi startede med plastboksene ude i lugen i stævnen i bagbord side. Boksene blev nummereret, og indholdet blev noteret på oversigten. Sidst på eftermiddagen kom tyske Martin og hans kone Nicole på besøg. Det er dem, der ligger i den helt nye Lagoon450F "Tapati Nui" som vores næsten naboer her i havnen. De havde luret noget på vores hardtop bimini og spurgte en del ind til den. De havde tid til en lille rundvisning, og de fortalte, at vi var meget velkomne til at se deres Lagoon, som har skrog nr. 617. De ville sejle videre i morgen, og da de havde tilmeldt sig ARC+, ville vi jo sikkert få flere anledninger til at snakke sammen undervejs.

Mandag den 31. juli 2017

Efter morgenmaden pakkede vi sammen og gjorde klar til at sejle videre. Kl. 08:20 var vi klar og kastede fortøjningerne. Der var delvist overskyet og ikke megen vind, - ca. 3 m/s fra syd. Vi var dårligt kommet ud i bugten, før dønningerne var der og vippede båden. Stort set hele vejen hen til bugten, som vi sejlede ind i for at komme ind og kaste anker ud for marinaen, var de fleste dønninger op til ca. 1,5 m høje. Nogle var dog også noget højere – op til i hvert fald 2 m. Men når dønninger er tilpas lange, er det ikke så belastende. Der var delvist overskyet, men solen var fremme en stor del af tiden, så det blev hurtigt varmt, og vi kunne sejle i kortærmet bluse og korte bukser, og så rullede vi endda hele den ene side af kalechen op. Ved halv ti-tiden krydsede en fisker vores kurs forude, og pludselig fik vi øje på en stor flok delfiner, som fulgte i kølvandet nogle hundrede meter efter fiskeren. De havde slet ikke tid til at lege med os. Omkring frokosttid sejlede vi nu mod sydvest efter at have passeret Islas Sisargas, og vi sejlede under en tung, mørk sky. Den gav ganske kort tid en lille smule finregn af sig. Hele dagen var der en blanding af spredt skydække med kik til solskin krydret med en vind på omkring 3,5 m/s. Kl. 15:30 kastede vi anker uden for Marina Camariños i en beskyttet bugt. Der kom adskilligt flere både ind i bugten og kastede anker. Sidst på eftermiddagen sænkede vi gummibåden i vandet. Vi ville ind til tankanlægget og købe en dunk benzin til påhængsmotoren til gummibåden. Vi pakkede rygsækken og sejlede ind mod havnen. Vi havde en velbegrundet fornemmelse af, at den smule benzin, som var tilbage, måske ikke rakte ind til havnen, og vi havde derfor sikret os, at årerne var med i gummibåden. Og det var skisme da godt, for vi var vel nået 2/3 ind til broen, da påhængsmotoren begyndte at gå ujævnt og til sidst døde, og vi måtte padle resten af turen. Desværre viste det sig, at vi kun kunne købe diesel her i havnen – og faktisk i hele byen. Øv-bøv. Nå, men vi gik hen til det lille supermarked og handlede lidt. Vi satte os på den lille terrasse ved havnekontoret og bestilte en fadøl til at samle kræfter på inden roturen tilbage til båden. Godt, der ikke var mere vind. Efter aftensmaden var det tid til at tjekke vejrudsigter for de kommende dage – dog særligt for i morgen. Det lader til at blive fornuftigt vejr til vores videre færd sydpå.

Tirsdag den 1. august 2017

Da vi havde spist morgenmad, lette vi anker fra fjorden i Camariños uden for havnen. Der fulgte ret meget totalt sort dynd med kæde og anker op. Fy for noget gris ☹️. Solen skinnede fra en skyfri himmel. Der var næsten ingen vind – omkring 3,5 m/s fra øst. Vi sejlede videre syd over i solskin og god varme. Kl. ca. 10:15 rundede vi Cap Torinana og sigtede nu mod Cap Finisterre. Vindhastigheden var nu omkring 2 m/s og kom lige agten ind. Undervejs mod Cap Finisterre så vi en enkelt delfin eller to i ny og næ. Vi rundede Cap Finisterre nogle minutter i 12. Da klokken blev ca. 13:30 rundede vi Islates de Nexion og sejlede ind i fjorden Ría de Muros mod Portosin. Vi blev

modtaget af én af medarbejderne, som viste os, hvor vi kunne ligge. Han hjalp også med fortøjningerne. Og kl. 14:40 havde vi sat fortøjningerne i Marina Portosin. Vi fyldte to benzindunke nu, da det var muligt ved tankanlægget her i havnen. I morges ville toilettet ikke pumpe op i tanken. Så nu blev det tid til at finde ud af årsagen. Dén var så ikke til at tage fejl af, da Kjeld fik skilt ad ved kontraventilen m.v. Rørene var næsten stoppet fuldstændigt til med urinsten. Det hele blev rensat og samlet igen. Hold da op for en stor forskel mellem nu og tidligere – altså også et stykke tid før det stoppede til ☺

Havneafgift Marina Portosin: 44,62 €

Onsdag den 2. august 2017

Efter morgenmaden pakkede vi rygsækken og gjorde klar til at gå op i byen for at finde stoppestedet, hvorfra bussen kørte mod Noia. I Noia skulle vi skifte til en anden bus, der kørte til Santiago de Compostela. Santiago de Compostela er dér, hvor pilgrimme og alle dem, der har vandret ad Jacobsvejen/lbsvejen, også – og nok bedre – kendt under det galiciske navn O Camiño de Santiago har gennemført rejsen, når de ankommer til katedralen i Santiago de Compostela. Vi så rigtigt mange mennesker med deres store oppakning, vandrestav og –støvler. Katedralen var under restaurering og var derfor mange steder pakket ind i stillads og afdækning, men stemningen var alligevel noget særlig. Sidst på eftermiddagen kørte vi med bus tilbage til Portosin. Da vi kom til Noia og skulle fortsætte med en anden bus, var der tre kvarters ventetid, som vi brugte i supermarkedet over for busstationen. Der blev handlet frugt og grønt. Og så blev det tid til, at bussen til Portosin skulle køre. Vi satte os ind i bussen med vores indkøbsposer og kørte til Portosin og gik det lille stykke ned ad bakken til havnen. Nu var klokken jo så også næsten halv otte. Mens kødet til aftensmaden tødede op, brugte vi ventetiden på at tjekke olie i motor og gear / sejldrev. Det så rigtigt fint ud. Det blev jo så lidt sent med aftensmaden, men det er vel blot ”spanske spisetider”.

Torsdag den 3. august 2017

I går, da vi tjekkede vejrudsigter, bestemte vi os til at sejle videre syd over i dag, men da vi stod op her til morgen, var vi blevet pakket ind i en tyk tåge, som bare blev tættere. Vi ville lige se tiden lidt an, så vi blev liggende. Lidt før frokost så det ud til at lette en smule. Mens vi spiste frokost skete der yderligere opklaring, så vi besluttede at sejle ud. Nu skinnede solen fra en blå himmel, hvor der dog var skyer inde over land. Der var ingen vind – 1,2 m/s fra vest. Da vi var ved at gøre os klar til afsejling, kom en katamaran – en Fontaine Pajot 36 – ind. Han skulle ligge på pladsen, når vi sejlede. Kl. 13:00 sejlede vi ud fra Marina Portosin. En halv times tid senere var vi ude af fjorden Ría de Muros og rundede fyret ved Punta Cabeiro, hvorefter vi satte kursen mere sydlig. Vindhastigheden øgede lidt til omkring 4 m/s fra vest med dønninger på mellem ½ og 1 m. Ved halv tre-tiden løb vi ind i tæt tåge. Lidt efter kl. 15 rundede vi fyret ved C. Currobedo – ikke at vi kunne se noget som helst, men det viste plotteren. Nu lettede tågen lidt, og dønningerne rejste sig til omkring 3 m. Desværre gik der kun en halv times tid, så tyknede tågen igen. Lige der for inden fik vi i nogle få minutter dønninger på op mod 5 m. Tågen blev tættere, og der var meget dårligt sigt. Omkring kl. 16 sejlede vi gennem passagen nord for øen Illa da Vionta, hvor der var rød og grøn sideafmærkning. Vi var nu på vej ind i fjorden Ría Arousa, og pludselig var der ingen dønninger – kun fladt vand. Tågen lettede også stille og roligt, og da vi kastede anker kl. 16:50 i ankerbugten uden for havnen Club Nautoci Deportiva de Ribeira, var det klaret op, og solen skinnede. Allerede ved halv syv-tiden kom tågen lige så langsomt rullende ind i fjorden. Tågen er et underligt fænomen. Den kommer snigende, og på afstand kan man se, at den ligger over land og vand og kun til en vis højde. Ankerbugten, hvor vi ligger, har en lang, bred og velbesøgt sandstrand. Det var så sommerligt med lyden af de mange glade badegæster. Da vi ankom til ankerbugten, lå der i forvejen to sejlbåde – én med svensk og én med finsk flag. I løbet af aftenen

truede tågen flere gange med at indhulle os. Det blev dog ved truslen. I stedet blev det helt overskyet.

Fredag den 4. august 2017

I nat fik vi en del regn, og morgenen bød på en tæt indpakning i tåge. Vi ville gerne videre, så vi tjekkede endnu en gang vejrudsigter. Vi kikkede på tågen. Det virkede som om, den trak sig en lille smule sidst på formiddagen, så vi spiste frokost og gjorde klar. Kjeld prøvede nogle forskellige indstillinger af plotteren med visning af radar. Kl. 13:00 lettede vi ankeret i ankerbugten ved Ribeira. Det var stadig tåget. Vindhastigheden var lige omkring 4 m/s fra sydvest. Efter en god times sejlads var vi godt ude af fjorden Ría Arousa. Og nu kom Atlanterhavsdønningerne ind til os godt rodet sammen med nogle små-bølger. Ved halv tre-tiden lettede tågen en del blot for under en halv time senere atter at komme rullende. Dét var så også kun i kort tid, så lettede tågen, og der var blot diset. Ved halv fire-tiden passerede vi fyret ved Pta de Couso og kunne sætte kursen næsten ret syd ned mod fyret ved Cabo Home, som vi passerede ved halv fem-tiden. Da vi sejlede gennem strædet ved øen Illas Cies or de Baiona og ind i fjorden Ría de Vigo slog dønningerne voldsomt mod klipperne. Men derefter kom vi ind i læ i fjorden. Vi sejlede på nordsiden af storskibsruten, hvor der tæt på kysten et langt stykke ind var en hel masse marinefarme med hvad – østers eller muslinger? Vi sejlede ind i Marina Davilo Sport ved Vigo og var fortøjet kl. 17:20. Det varede ikke længe, før tågen igen kom luskende. Temperaturerne var alligevel ganske ok – omkring 26°C her om aftenen, selv om vi ikke så meget til solen.

Havneafgift Marina Davila Sport: 81 €

Lørdag den 5. august 2017

Vi stod op i nogenlunde fornuftig tid til en morgen med solskin og INGEN tåge. Vi gjorde klar til at gå ind og udforske lidt af Vigo. Så på med rygsækken og så af sted. Det var en pæn lille gåtur på ca. 5 km ind til byen. Lige uden for havneområdet, som var stort, kom vi forbi en marineshop, Jesús Betanzos. Den så ved første øjekast lille ud, men da vi var kommet inden for, viste det sig, at butikken var temmelig dyb og i to etager. Der var rigtigt meget forskelligt. Vi købte 5 m søgelændernet, som vi vil bruge til at hænge frisk frugt og grønt op i. Lidt længere ind mod byen fandt vi en butik, hvor vi købte en sprøjtedyse til vandslangen. Vi havde to, men den ene var hoppet i vandet. Videre ind mod byen gik det, og det gik ret meget op ad. Vi var på vej op ad Mte del Castro. Vi gik rundt i bygningsværket, som lå højt og, hvor der var en fantastisk udsigt ud over byen og ud over bl.a. havnen Marina Davilo Sport, hvor vi lå. Vi kunne se båden. Vi gik ned igen til Vigo's restaurant- og butiksområde. Her spiste vi frokost, hvorefter vi gik rundt og så på bylivet. Stille og roligt vendte vi næsen tilbage mod havnen. Det var en god gåtur, hvor de ca. 1,3 km var på selve havneområdet. Tilbage på båden måtte vi lige sunde os med en lille lur, inden det blev tid til at lave aftensmad. Efter aftensmaden gik jeg op til pavillonen med bl.a. vaskemaskine og tørretumbler. Vore håndklæder og karklude blev vasket. Sidst på eftermiddagen/først på aftenen var det begyndt at blæse op, og da vi på et tidspunkt tændte for vindmåleren, viste den 15 m/s inde i havnen. Uden for så det på vandet/bølgerne ud som om, det blæste mere. Vi tjekkede vejrudsigterne og bestemte os til i morgen at sejle ud af Ría de Vigo for enten at ligge for anker i bugten umiddelbart syd for fjorden. Dog ikke hvis der i forvejen ikke lå andre. Så var det jo nok ikke et godt sted at ankre op. Der var jo den anden mulig, nemlig i bugten i udsejlingen fra fjorden på den nordlige bred. Der var en bugt ved Pta Subrido, hvor vi så adskillige ankerliggere, da vi sejlede forbi og videre ind til havnen.

Søndag den 6. august 2017

Vi stod op til dag 2 UDEN tåge – jubii. Efter morgenmaden gjorde vi klar til afsejling, og kl. 08:50 kastede vi fortøjningerne i Marina Davilo Sport. Der var allerede et blændende solskinsvejr. Yes, I like ☺. Vi satte kursen mod udmundingen af Ría de Vigo. Nogle minutter over 9 rundede vi

”hjørnet” ved Cabo de Mar. Få minutter senere sejlede vi forbi den lille ø, I. de Toralla. Samtidig passerede vi et smalt vindstillebælte. Vindhastigheden var et øjeblik nede på 0,4 m/s. Da vi sejlede ind i bugten ved Panxón, lige syd for fjorden Ría de Vigo, kunne vi ikke se en eneste ankerligger, så vi besluttede at vende om og sejle lidt nord på igen til ankerbugten ved Pta Subrido. Kl. 11:50 kastede vi ankeret blandt adskillige andre ankerliggere. Inden vi fik set os omkring – efter at have spist frokost – var der kommet RIGTIGT mange både ind i bugten. Jeg talte over 75 både, hvoraf måske en fjerdedel var motorbåde i forskellige størrelser. Helt tydeligt tog man til denne bugt for at bade og nyde solen. Der var nemlig også en bred sandstrand med afmærkning af område for badegæster. Helt klart en MEGET populær ankerbugt. Så blev det tid til, at Kjeld kunne undersøge påhængsmotoren og forhåbentlig finde en eller anden dum, lille bagatel, som var årsag til motorstoppet forleden. Det viste sig, at der var lidt vand i bunden af benzintanken, - hovsa, - som viste sig også at være utæt. Der var simpelthen slidt hul i et hjørne – måske på grund af, at vi skubber tanken ind i spænd under sædet. I løbet af eftermiddagen sneg der sig flere og flere høje, tynde skyer hen over en ellers smuk, blå himmel. Det blæsevejr, som forskellige vejrudsigter havde forudsagt skulle komme her sidst på eftermiddagen, var ikke til at få øje på. Temperaturen på agterdækket i skyggen har sneget sig op på 29°C, og vandtemperaturen i overfladen er ca. 20°C. I løbet af de første aftentimer sejlede størstedelen af bådene ud af bugten. Og klokken 21 forsvandt solen ned bag det vestlige bjerg, der beskytter ankerbugten mod vesten- og til dels også nordenvind. Ved 22-tiden lå vi stadig ca. 24 både i ankerbugten, men stranden var mennesketom nu. Nu var det tid at tænde ankerlanterne. I morgen aften er det fuldmåne, men allerede i aften lyser den stor og mægtig.

Mandag den 7. august 2017

Her til morgen stod vi op til en himmel, som var dækket af et tæt skydække. Temperaturen fejlede ikke noget – ca. 26°C. Selv om der ikke rigtigt var nogen sol, var klokken ikke meget over 9, før de første badegæster havde stillet parasollen op på stranden. Kjeld talte i telefon med Annete Diget, én af de kommende gaster i Caribien. Hun havde søgt gasteplads hos os på etape 4 (fra medio januar til medio februar). Det er samme etape, som Dorrit & Torben er med som gaster. Under telefonsamtalen viser det sig, at hun har fysioterapeutklinik i samme bygning, som Torben har praksis. Midt på eftermiddagen fik vi enkelte solstrejf, men det blæste samtidigt lidt op. Stadig ca. 26°C på agterdækket i skyggen. Skyerne spredtes efterhånden, og vinden lagde sig en lille smule igen. Vejrudsigterne spåede nogen vind fra nordlig retning i morgen, så vi fik monteret den ene spillerbom til genuaen. Jeg smurte madpakker til sejladsen i morgen. Vi fik også ajourført dagbog, logbog og rejseregnskab.

Tirsdag den 8. august 2017

Vi stod tidligt op og spiste morgenmad og begyndte derefter at klargøre til afsejling. Ankeret blev lettet kl. 07:00, og vi sejlede fra ankerbugten ved Pta Subrido. Morgenen bød på fuldmåne, når vi kikkede lidt skråt til højre, og lidt skråt bag ud til venstre kunne vi se den begyndende solopgang. Vindhastigheden var omkring 3 m/s, og der var kun enkelte skyer over land. Klokken ca. 07:40 passerede vi den sydlige klippeø med fyr, I. de Boeiro, i udmundingen af Ría de Vigo. Klokken ca. 08:10 passerede vi nordafmærkningen ved pynten, Cabo Selleiro og kunne sætte kursen syd over mod Portugal. Der var kun ganske svage dønninger – vel omkring 1 m. Langs kysten lå en let dis, og vinden kom stort set ind agten fra. Vinden øgede i løbet af formiddagen, og omkring klokken 10 nærmede vindhastigheden sig de 10 m/s. Klokken ca. 10:10 passerede vi grænsen mellem Spanien og Portugal. Vi så efterhånden en hel del afmærkninger af fiskegarn, og så kunne vi sejle slalom mellem dem. Heldigvis var det kun nogle få stykker, som var i den kurs, vi sejlede. Da vi sad og spiste vores frokost, opdagede vi, at vi var sejlet ind i en anden tidszone, så vi skulle sætte urene 1 time tilbage. Da klokken blev 13:30, sejlede vi ind i Marina Póvoa de Varzim og lagde til. Det blæste nu omkring 12 m/s, så det var lidt bøvl at komme ind på plads i den lidt for korte bås.

Men Chris & Niko kom og hjalp til sammen med en lidt uerfaren medarbejder fra havnen. Chris & Niko sejler i FAIR, en Sagitta 35. De bød os velkommen til havnen, og vi snakkede lige lidt sammen. Vi inviterede dem over til en G&T ved 16-tiden. De gik tilbage til FAIR, og så ryddede vi lidt op og fik ordnet nogle småting. Chris & Niko dukkede op ved 16-tiden, og vi fik en G&T. Chris takkede dog nej, så hun fik i stedet et glas rødvin. Så gik snakken, og vi hyggede os, og inden vi fik set os om, var klokken blevet over 22. Da de nu havde set vores båd i dag, synes de, at vi skulle komme over og se deres båd i morgen. Så tak for i aften. Vi havde ikke spist aftensmad, så jeg smurte to sandwich, som vi spiste, og så var det ellers på hovedet i seng.

Havneafgift Marina Póvoa de Varzim: 23,50 € / 17,63 € efter ARC-rabat

Onsdag den 9. august 2017

Vi stod op til en morgen, der bød på sol fra en skyfri himmel, men det blæste ret meget. Jeg lagde dej til rundstykker og gik op i bygningen, som rummede herre- og damefaciliteter og et rum med to vaskemaskiner og en tørretumbler. Jeg satte en maskine i gang med at vaske vores sengelinned. Da vi havde spist frokost, hentede jeg vasketøjet. Chris & Niko havde store vaske-dag, så da Chris havde sat sin næste maskine i gang, syntes de, at vi skulle komme over. Det gjorde vi så. Vi snakkede igen rigtigt hyggeligt over en lille flaske lokal øl. Vi aftalte at spise sammen på havnens restaurant i aften. Vi skulle jo have indløst kuponen på en gratis øl. Ved ankomst til havnen fik vi udleveret en kupon hver til indløsning i restauranten. Vi gik også en kupon hver til en øl i havnens klub/bar lidt inde i byen. Mens vi sad hos Chris & Niko, tjekkede vi vindmåleren, for vi syntes godt nok, det var blæst ret meget op ... og jo, vindhastigheden var oppe på 16 m/s. Vi gik tilbage til vores båd, og jeg satte rundstykkerne i ovnen. Da vi havde drukket eftermiddagskaffe, gik vi med hver vores rygsæk op i byen for at handle. Stik mod vores forventninger var der et større område og en længere gågade med butikker og cafeer. Vi fandt også et supermarked, hvor vi købte ind og gik derefter tilbage til båden. Vi havde aftalt at mødes over en øl på FAIR kl. 19:00, så vi gjorde os klar og gik. Igen snakkede vi og hyggede os, så tiden fløj bare af sted, så klokken blev næsten 21, inden vi gik op på restauranten. Vi fik noget rigtigt lækkert mad og en flaske god vin til meget billige penge: 4 x forret, 4 x hovedret + en flaske vin + en stor flaske vand og vi kom af med 58€.

Torsdag den 10. august 2017

Vi stod op til en solrig morgen, og efter morgenmaden pakkede vi hver vores rygsæk og gik ind i byen for at køre med Metroen til Porto. Vi var rigtig på byvandring. Porto ligger, så den skråner ned mod Douro-floden. Porto er også velkendt for sine vinkældre med portvin. Vi købte en rundvisning inkl. prøvesmagning af to forskellige portvine i kælderen hos Sandeman. For at komme til de forskellige portvinskældre, skulle vi over på den anden side af floden via en bro. Vi var også et smut inde og se lidt af rådhuset og en fin katedral, hvor der blev holdt messe, så vi listede stille ind og kikkede lidt og listede lige så stille ud igen. Vi spiste frokost på en af de utallige fortovsrestauranter op ad floden. Mens vi var i Porto, fik vi en besked fra Niko om, at der var kaldt sammen til fælles grill på havnen kl. 19. Det ville vi naturligvis gerne deltage i. Turen tilbage til Metroen var op ad bakken, men vi klarede den med en kort pause indlagt, hvor vi sad på en lille gesims og drak lidt vand. Vi købte billetter til Metroen og begyndte tilbageturen til Póvoa De Varzim – en tur på en lille time. Da vi stod af toget, gik vi hen i supermarkedet og købte en kalvekotelet til grillen. Tilbage på båden skyndte vi os at lave en skål salat og koge lidt kartofler. Og så var det på høje tid at få pakket kurven. Da vi kom op til grillen, var den næsten klar. Vi hilste på en del af havnens andre gæster. Vi hilste også på et ældre ægtepar, Jules, som er fra Brasilien, og hendes mand Juan, som er portugiser. De boede i Porto, men om sommeren boede de på båden her i havnen. Vi var vel en 12-14 personer, som grillede og hyggede til langt ud på aftenen/natten. Det var et blandet folkefærd: en portugiser, en brasilianer, en litauer, nogle svenskere, en irer, en englænder, et par stykker fra Slovenien og en mindre flok danskere.